

Heinrich Rudolph Redecker

**Rector Academiae Rostochiensis Henricus Rudolphus Redeker/ IC. Professor:
Publ. ... Ad exequias, quas ... Iuveni, Dn. Joanni Vossio, LL. Studioso Moestissimi
Parentes Hodierno die paratas cupiunt, Cives Academiae Omnes & singulos ...
invitat : [Dabam sub Sig. Rect. 20. Octobr. anno 1675.]**

Rostochii: Kilius, [1675]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777168618>

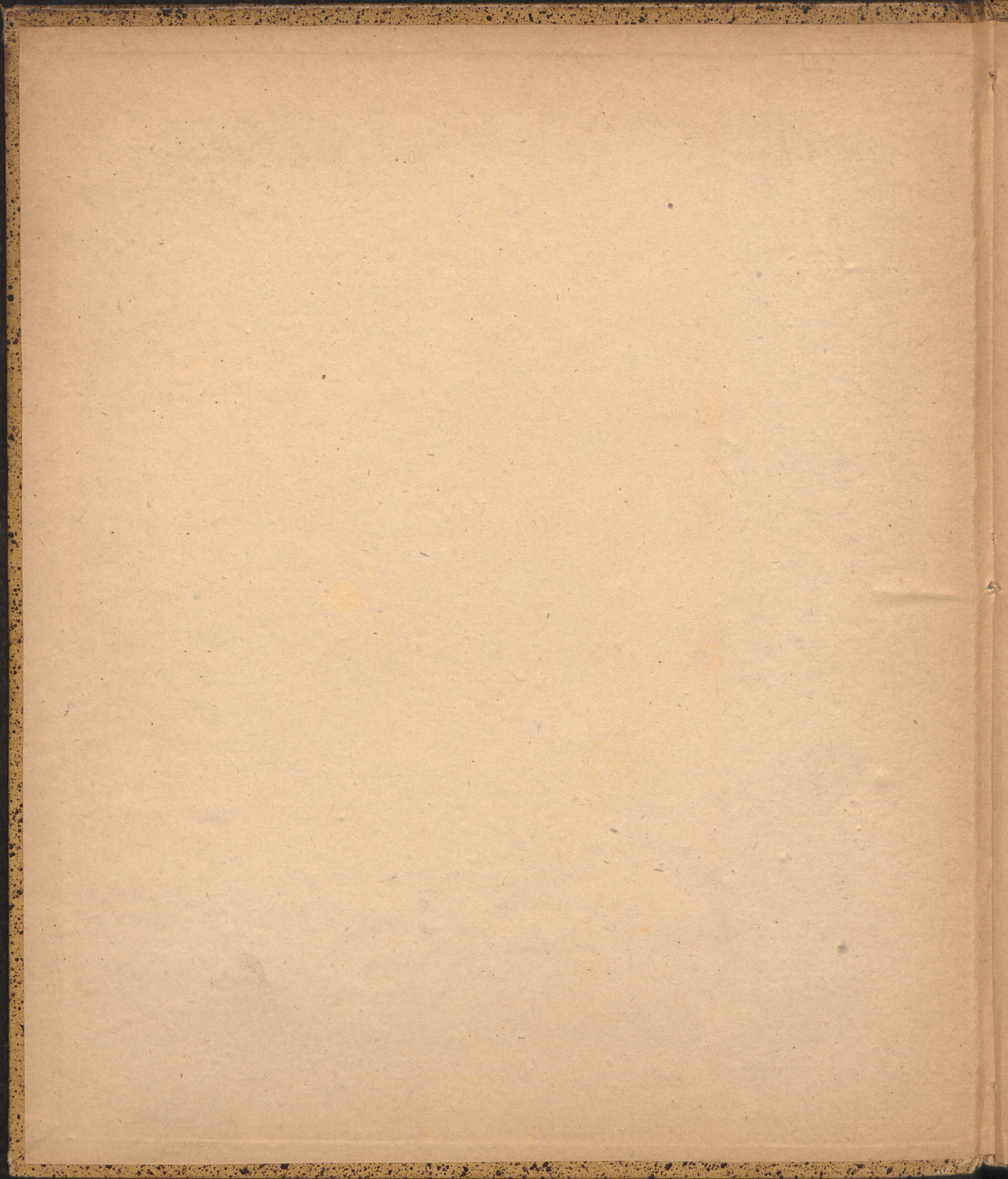
Druck Freier Zugang

Redeker, H. R.,

in J. VOSS.

(1675.)

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS

103.

HEINRICUS RU-
DOLPHUS Redeker/

16. Professor: Publ. & Fac.

sux Decanus,

Ad exequias,

quas

Exhibet & Doctissimo JUVENI,

DN. JOANNI
VOSSIO,
LL. STUDIOSO

Mœstissimi PARENTES

Hodierno die paratas cupiunt,

CIVES ACADEMIÆ Omnes

& singulos studiosè amanterquè
invitat.

Conventus fiet in Æde Marianâ Horâ l. pomerid.

BOSTOCHII, Typis JOHANNIS KIL., Universitatis Typ.

24

On homini tantum inevitabilem positam esse moriendi conditionem, sed etiam vastum hoc UNIVERSI corpus, atq; ad eò rotam Naturam mortalitati substratam esse, certum etiam est illi, qui rem ne quidem curatius considerârit. Prima certe illa corpora, ex quibus singula confieri videas, dum ex mutatione eorundem nunc hoc perit, nunc aliud generatur, per continuatas vices aut nascuntur, aut mortem subeunt suam. Ipse Astrorum Princeps, SOL, qui promit diem, conditq; eò quòd cotidie conspectui sese subducit nostro, subq; vergat horizontem, interitum, quem decretorius ille dies aliquando semelq; afferet, jugiter minatur. Ab cujus more nec cetera divortium facere amant sidera, ceu, quæ renascente majori luce, interitum vel magnam potius illam mortem exercere videntur. De omnis generis animantibus, deq; Urbibus; imò de totis silere jam lubet provinciis: aut ista saltem *Vellejana* hac fini adducere; *quis credat tantas Urbes tam crevisse, floruisse,*

ruisse, cecidisse? item: Admirabile prorsus est, Civitatem
nunc florere fortunam, nunc senescere, nunc ipsas etiam
Regiones interire! Non adeo itaq; è re est, nos homin-
culos, cum rerum omnium passim per orbem terra-
rum projecta cadavera videamus, unius è nostrinuo-
mero sive interitum, sive, quæ Christianior fortè vox
fuerit, discessum, tam ægrè molesteq; ferre. Hic aut
impensè fallimur, PARENTES Omcestissimi aut plu-
rimum de dolore isthoc vestro, lacrimisvè vestris, qui-
bus functum FILIUM prosequimini, decedet, si æqua-
lem hanc rerum univrsarum, ad internecionem non
tam euntium, quàm magè festinantium, conditionem
non oscitanter lustraveritis, nec minùs persuasum vo-
bis iveritis, eadem fati necessitatisq; lege JO ANNI
vestro, Eximio ceteroqui, inq; ornamentum domus
vestræ nato juveni, mortem fuisse oppetendam, quâ
Universa Naturæ corpora teneri adstringiq; memora-
vimus. Ceterùm mori siveo servientes, Historiam FUN-
CTI iisdem penè verbis jam porrò recensebimus,
quibus descripta manibus sese nostris insinuavit. Ori-
ginem & vitæ cursum Nobiliss. & Doctiss. Viri Juvenis
DN. JOHANNIS VOSSII quod attinet, natum
eum hac ipsa in urbe anno hujus seculi quadragesimo
septimo vicesimo primo Julii die, accepimus. Pater
qui adhuc superstes & mortem filii acerbissimis luget
lacrimis, est Vir Spectabilis Dominus JOHANNES
VOS,

VOS, Civis & Pistor senior; Mater vero MARGARETHA Rüttgen/fæminarum præstantissima. Lineæ paternæ avus fuit CLAUS VOS, civis hic egregius. Avia ejusdem lineæ fuit ANNA Spectines/Matrona honestissima. Quæ cum matito, jam jam nominato, probis parentibus sub ditione monasterii Malchoviensis prognata est. Maternæ vero lineæ avus fuit Vir Exim. BARTHOLOMÆUS Rüttg. Avia ejusdem lineæ ELISABETHA Danappels. Matriona eximia pietate & virtute. His igitur majoribus in lucem editus infans primum sacro fonte aspersus, simulq; ad preces, ingenuos mores domi forisq; pia Parentum cura est adsvectus. Primos pueritiæ annos sub fidelibus Doctissimisq; Præceptoribus ac Magistris DN. ADAMO Seydenschwanz & DN. NIEHENKIO, quæ per duos annos inter privatos parietes audivit, nec non DN. BLASIO Rectore quondam hujus Scholæ maxime merito, hic Rostochii exegit. Tum à parentibus ad Stadense missus Gymnasium. Biennium illos Professores audierat, cum redux jussu Parentum & Consilio beati Doctoris MULLER I in almam Juliam mitteretur, sacram Themidis Doctrinam, quod Parentes desiderabant unice, persecuturus. Gratulatus est sibi de consilio & informatione Nobiliss. Jctorum EICHELII & CONRINGII. Ex almâ Juliâ exacto ibi anno & dimidio, jussu Parentû in patriam, ut in ccepta

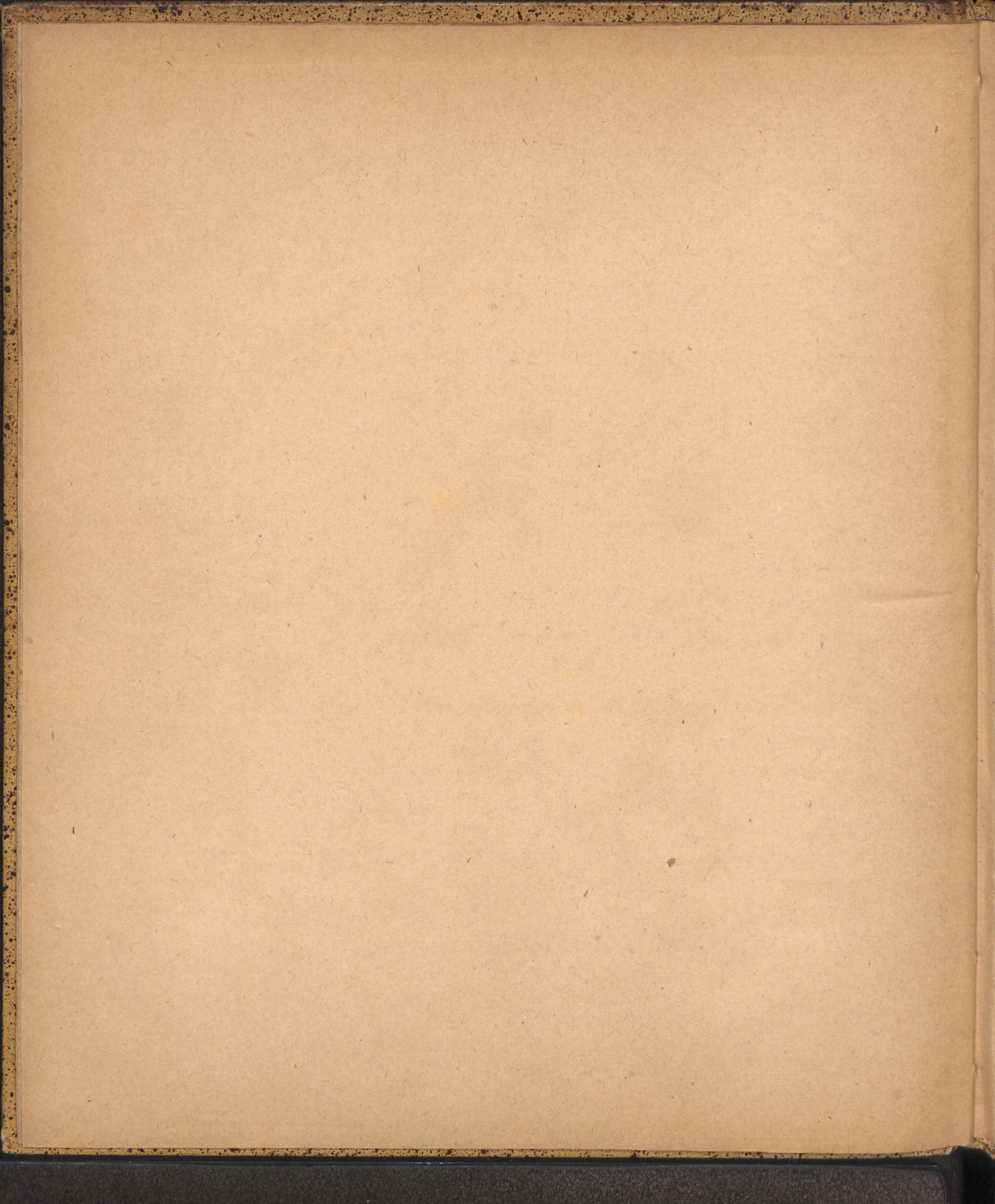
pta juris principia persequeretur, rediit. Nec defuerunt & in Patria ipsi Icri, quorum sub fide & solertia, studium quod inchoarat juris continuaret. Audivit enim tum privatim tum publice jura profitentes Magnif. Dominum REDEKERUM, RADOVIUM, HABERMANNUM. Et quanquam ægritudo corporis debilitabat vires mentis, tamen ut & studiorum suorum progressum publice profiteretur, die 24 Aprilis anni currentis De Furtis sub Præsidio Magnif. Domini Doctoris RADOVII disseruit. Haud diu post ab Excellentissimo DN. Doctore HABERMANNO, us & Excellentissimo Domino Doctore SIEBRAND, habito pri9 examine, in numerum Notariorum publicorum receptus, jussuq; Parentum Parchimæ immatriculatus est. Praxi autem operam daturus, morte abrept9 est, quo minus stylum exercere potuerit. Porro ipsius Christianismum quod attinet, non quidem peccatis carebat, cum nullus Christianus ita prorsus a peccatis remotus sit, tamen in dies pro virili, omnia quæ Christianum dedecent, de testabatur. Quoad in numerum beatorum jam recepto ædem saaram adeundi facultas fuit, illud haud intermisit, cum proximis suis æquo animo pacis quasi vinculum servavit, adeo quidem ut vel illatam sibi injuriam maximè inultam relinqueret. Magni quoque fecit insignem sacrae synaxis usum, brevi etiam tempore
ante

ante obitum in Deo jam quiescentis venerandi &c.
Domini D. HENRICI MULLERI, ab immundis pec-
catorum sordibus sanguine agni se purgavit, ab eo
nempe sacrâ synaxi tanquam viatico ad vitam æter-
nam devote acceptâ. Ad mortem ipsius quod perti-
net, per aliquot annorum spatium corporis viribus
debilitatus ac fractus est, in primis vero ultimis duo-
bus hisce annis, in quibus per singulos fere menses ma-
lis catharris & pleuritide correptus est. Licet vero ab
Excellent. Domino BACMEISTERO medicamina
sedulo adhiberentur, nullum tamen verum edendi ap-
petitum consecutus est. Animadvertens tandem
nullam Galenicæ medicinæ operationem, ad Deum
tanquam summum animæ suæ medicum conversus,
ipsius auxilium imploravit, dicendo nempe: Domine
Cupio dissolvi & tecum vivere. Quamvis vero 14. ante
dies sperarit, sentiens vicissim graves corporis dolores,
Deum optata ipsius exauditurum & ex hac miseria
educturum, tamen secundum Dei Opt. Max. volun-
tatem aliquod vitæ spatium ipsi reliquum fuit. Cumq;
jam corporis vires paulum auctas sentiret, tamen præ-
ter lapsis 8. diebus circa horam octavam matutinam,
in eundem morbum denuo incidens, eam ob causam
in lectum se contulit. Percipiens autem animam a
Corpore secundum lubitum Dei disjunctum iri, de ani-
mæ hujusce suæ salute in primis sollicitus, hæc verba
protu-

protulit. Ah. Jesu ne maneat diu, ah Jesu veni cito.
Auctis itaq; morbi viribus, ab hora 12. præsentibus
amicis sine ullo doloris signo circa horam secundam,
Salvatori suo animam suam obtulit, adeoq; vigesimo
octavo ætatis suæ anno vitam cum morte commuta-
vit. Hæc **FUNCTI**, quam ita accepimus, Historia.
Nos certè eidem precamur placidam quietem, & mi-
tes oppidò Cinenes. Quin futuro etiam Universalis ju-
dicii die animæ vovemus cum corpore novam, & hu-
juscemodi conjunctionem, quam ipsa statim beatis-
sima subsequatur æternitas. Vos verò, **CIVES**
ACADEMICI, omnium ordinum honoratissimi, uti
STUDIOSUM hoc funus debitâ solenniq; frequen-
tiâ deducatis, & hac ipsâ etiam tam luculentâ occa-
sione, quàm res nostræ mortalium infirmo
fulciantur tibicine, meminertis, sedulò se-
rioquè contendimus.

Dabam sub Sig. Rect. 20. Octobr,
Anno 1675.

ante obitum in Deo jam quiesce
Domini D. HENRICI MULLERI
catorum sordibus sanguine agni
nempe sacrâ synaxi tanquam viati
nam devote acceptâ. Ad mortem
net, per aliquot annorum spatium
debilitatus ac fractus est, in primis
bus hisce annis, in quibus per singu
lis catharris & pleuritide correptu
Excellent. Domino BACMEISTE
sedulo adhiberentur, nullum tamen
peritum consecutus est. Anima
nullam Galenicæ medicinæ opera
tanquam summum animæ suæ m
ipius auxilium imploravit, dicend
Cupio dissolvi & tecum vivere. Qua
dies sperarit, sentiens vicissim grave
Deum optata ipsius exauditurum
educturum, tamen secundum Dei
tatem aliquod vitæ spatium ipsi reli
jam corporis vires paulum auctas se
ter lapsis 8. diebus circa horam oct
in eundem morbum denuo incide
in lectum se contulit. Percipiens
Corpore secundum lubitum Dei dis
mæ hujusce suæ salute in primis so

audi &c.
ndis pec
it, ab eo
am æter
od perti
s viribus
nis duo
enses ma
vero ab
camina
lendi ap
andem
d Deum
nversus,
Domine
14. ante
dolores,
miseria
volun
Cumq;
en præ
tinam
causam
mam a
i, de ani
ec verba
protu